

Evrâd-ı Kudsiye

Abdülkadir Bey: “Üstad Hazretlerinin Cevşen ile birlikte okuduğu Evrâd-ı Kudsiye nedir? Nelerden bahseder? Ne zaman ve nasıl okuyabiliriz?”

Evrâd-ı Kudsiye, Bahâeddin Şâh-ı Nakşibend Hazretlerinin Peygamber Efendimiz'in (asm) mânevî rûhâniyetinden mânâ âleminde ders aldığı kuvvetli ve tesirli bir duâ metnidir. Bedüzzaman Hazretleri kimi zaman “Evrâd-ı Kudsiye”, kimi zaman da “Evrâd-ı Bahâiye” nâmıyla andığı bu duâ metni için, “Şâh-ı Nakşibend'in kudsî bir evradıdır ki, Hazret-i Peygamber Aleyhisselâtü Vesselam'dan âlem-i mânâda ders almış”¹ demektedir.

Baştan sonuna kadar Peygamber Efendimiz'in (asm) duâlarının özel bir düzenleme ile bir araya getirilmesinden meydana gelmiş olan bu yüksek metin, çok geniş bir niyazı ve çok kudsî bir yalvarışı ifade eder. Duâlarının hemen tamamı âyet ve hadis-i şeriflerde mevcuttur. Çok tesirli bir duâ metnidir. On dokuz defa ölümcül zehirle zehirlenen Bedüzzaman Hazretlerinin, okuyarak zehrin tesirini kırdığı duâlardan birisi de Evrad-ı Kudsiye'dir. Bir mektubunda bunu şöyle zikrediyor: “Kardeşlerim, merak etmeyiniz, Cevşen ve Evrâd-ı Bahâiye bu defa dahî o dehşetli zehirin tehlikesine galebe etti; tehlike devresi geçti, fakat hastalık devam ediyor.”²

Evrâd-ı Kudsiye'de başlangıç Allah'ın isimlerine ayrılmıştır: Allah'ın Melik, Hayy, Kayyum, Hak, Mübîn olduğunu, O'ndan başka ilâh olmadığını, O'nun bizim Rabbimiz olduğunu, bizim yaratıcımız olduğunu, bizim O'nun kulu olduğumuzu ve gücümüz yettiğince O'nun ahdi ve vaadi üzerine bulunduğumuzu, yaratıklarının şerrinden Allah'a sığındığımızı, Allah'ın üzerimizde bulunan nimetlerini kabul ettiğimizi, günahlarımızı itiraf ettiğimizi ifâde ederek, “Ey Ğaffâr, ey Ğafûr olan Allah'ım, günahlarımı bağışla. Şüphesiz inanıyorum ki, Sen'den başka hiç kimse günahları bağışlayıcı değildir” niyazı ile bu duâyaya devam ediyoruz.

Allah'ı tenzih, Allah'a hamd, Allah'tan başka ilâh olmadığını ve Allah'ın en büyük olduğunu söyleyerek, yüksek ve büyük olan Allah'tan başka hiç kimsede güç de, kuvvet de bulunmadığını ifâde ile, O'nun Evvel, Âhir, Zâhir, Bâtın olduğunu ve O'nun her şeyi bildiğini zikrediyoruz.

Allah'ın muhtelif isimleri ile Allah'ı tenzih ve tesbih ifâdeleri ile duâ devam ediyor. Allah'ın Evvel olduğu, Allah'tan önce hiçbir şeyin olmadığı; Allah'ın Âhir olduğu,

Allah'tan sonra hiçbir şeyin olmayacağı; Allah'ın Zâhir olduğu, hiçbir şeyin Allah'a benzemediği; Allah'ın Bâtın olduğu ve Allah'ın görmediği hiçbir şeyin bulunmadığı; Allah'ın çok olmayıp Bir olduğu, vezirsiz Kadîr olduğu, danışmasız İdareci olduğu zikirleri ile duâ devam ediyor.

Duâ, Tâ hâ, Tâ sîn mîm, Tâ sîn, Yâ sîn, Hâ mîm, Ayn sîn kâf gibi sûre şifrelerinden hareketle yüce sûreleri Allah'ın bizi kulluğuna kabûlüne, Allah'a imânımızın kemâle ermesine, şirksiz ve isyansız bir inanç içinde olmamıza, kâmil bir îmân ve istikametli bir amel-i sâlih içinde bulunmamıza şefaathçi yapar. Bu makamda Âyete'l-Kürsî'yi zikrederek duâyâ ve isteklere kuvvet verir.

Duânın diğerk bir orijinal yanı, Kur'ân-ı Kerim'in kırkınıcs sûresinden kırk altınıcs sûresine kadar olan ve başlarında Hâ mîm şifreleri bulunan yedi sûreyi, yani Mü'min Sûresini, Fussilet Sûresini, Şûrâ Sûresini, Zuhruf Sûresini, Duhân Sûresini, Câsiye Sûresini ve Ahkaf Sûresini başlarında bulunan Hâ mîm ifâdeleri ile zikrederek ayrı ayrı anmış olması ve Allah'ın emrini kabûlümüze, Allah'ın yardımına ihtiyacımızın şiddetli olduğuna, günahlarımızın bağışlanmasına, tövbemizin kabûlüne, cezâsından affedilmemize, azabından korunmamıza bu sûrelerin şefaathini istemiş olmasıdır.

Allah'ın bizi şükredici kılması, Allah'ın bizi zikredici kılması, Allah'ın bizi O'nu isteyen kılması, Allah'ın bizi Kendisine itaathkâr kılması, Allah'ın tövbemizi kabul etmesi, kalbimizi arındırması, günah ve isyanlara karşı bizi koruması, kalbimizden mânevî hastalıkların, riyânın, gösterişin, kinin, nefretin, ihânetin, Allah'ın rızâsı haricinde olan her şeyin sevgisinin ve yönelişinin kaldırılması istekleri ile Cenâb-ı Hakk'a yönelişe devam edilir.

Yüksek ve faziletli bir duâ metnini dar bir çerçevede özetlemeye ne imkânımız, ne gücümüz vardır. En iyisi bu duâ ile bire bir muhatap olmak ve bu duâ ile Allah'ı kendimize muhatap ederek Allah'a yalvarmaktır.

İki salâvat ortasında yapılan duâların makbul olması ciheti ile Üstad Bedüzzaman Hazretlerinin Evrâd-ı Kudsiyeyi, yüksek bir salâvat metni olan Delâilü'n-Nur'un ortasında okuduğunu, Evrad-ı Kudsiye bittikten sonra tekrar Delâilü'n-Nur okumaya devam ederek Delâilü'n-Nûr'u bitirdiğini yakın talebelerinin bildirdiğini burada ifâde edelim.

Bu duâ metnini her sıkıntımızda, her ihtiyaç hissettiğimiz zaman okuyabilir ve böylece yüce Allah'ı imdadımıza çağırabiliriz.

DUÂ

Ya Mücîbe'd-Daavât! Duâmı ibadet kıl! İbadetimi makbul kıl! Zikrime, fikrime, tesbihatıma, duâma, niyazıma, hissiyatıma ihlâs ve istikamet ver! Dilime hayır istemeyi nasip eyle! Şer istemeyi dilimden uzak kıl! Gönlüme hayır isteme neş'esi ver! Şer istemekten gönlümü beri kıl! Duâmı, dünyamın ve ahretimin mihverî kıl! Duâmı saat-ı icabeye mazhar eyle! Âmin!

Dipnotlar:

1- El-hakâiku Hizb-ü Envâri'n-Nûriye, s. 76.,

2- Emirdağ Lâhikası, s. 123.